

CLAM POPULAR

PUBLICACIÓ SETMANAL DEL DISSABTE - Redacció i Administració: Plaça J. A. Clavé, 4, baixos

Periòdic d'Esquerra, defensor de les aspiracions lliberals i democràtiques de Ripoll i la seva comarca

ANY II - NUM. 108

15 Cèntims exemplar

16 DESEMBRE DE 1933

De les eleccions municipals

Ajornades pel Govern de la Generalitat amb motiu del moviment anarco-sindicalista, suspenen també la nostra campanya fins a entrar de nou al període electoral.

Per ésser fets consumats, però, i per a informar a l'opinió, copiem a continuació les llistes de candidats presentades per alguns partits, malgrat l'ajornament de les eleccions, a la Junta municipal del Cens. Això, contribuirà a orientar a l'opinió. Són les següents:

Lliga Catalana, amb el nom d'"Unió Ripollesa Republicana":

- 1 Lluís Gayolà Coll
- 2 Josep Andreu Rull
- 3 Eudald Graells Puig
- 4 Climent Anton Calveras
- 5 Narcís Maideu Auguet
- 6 Zenon Puig Saal

- 7 Francesc Martí Puigcorbé
- 8 Josep Orrionals Serrat
- 9 Jaume Campalans Altarriba
- 10 Pere Coma Capdevila
- 11 Esteve Cullell Santanach
- 12 Antoni Portell Vilalta
- 13 Pere Santanach Baborés
- 14 Josep Bosch Arnau
- 15 Camil Masoliver Gravalosa
- 16 Josep Noguera Vilarrassa.

"Unió Socialista de Catalunya":

- 1 Lluís Castell Serra
- 2 Josep Torallas Francàs
- 3 Josep Carrera Triadú
- 4 Vicenç Bosch Serra
- 5 Miquel Català Serra
- 6 Feliu Barrio Arnàiz
- 7 Pascual Masdeu Pagès
- 8 Joan Aguilar Roca
- 9 Antoni Pérez Franco

10 Joan Güell Tarrés
11 Narcís Serra Vidal
Suplents:
Josep Parramon Vinyes
Farrion Planes Subirana
Jaume Oró Bofill
Ramon Dachs Folcrà
Ramon Grangés Barnades
"Partit Comunista de Catalunya", adherit a la S. E. de la I. C.:

- 1 Josep Mas Tió
 - 2 Jordi Miralles Moneris
 - 3 Ferran Prat Plans
 - 4 Salvador Tayant Graboleda
- "Esquerra Republicana de Ripoll", amb tot i tenir-la confeccionada, no la presentà.

Corren rumors que algunes de les candidatures presentades sofriran algunes canvis.

Amunt els cors!

Donàvem en el nostre últim escrit la veu d'alerta, i les forces esquerranes de tota aquesta comarca han sapigut respondre amb tota dignitat per a batre l'enemic que se'ns enfrontava. Amb orgull podem parlar de l'èxit assolit i orgullosos podem mostrar nostra "província" com a model de democràcia, no superat per cap altra.

Si amb sobrada raó s'ha dit que Catalunya és el baluart de la Llibertat i de la Democràcia, just és reconèixer que, dins Catalunya, Girona ha confirmat una vegada més ésser el més ferm puntal d'aquests apostolats.

Cal per això no descuidar-se i estar continuament a l'esguard. Les dretes, envalentonades pels èxits obtinguts a força de diners, coaccions i quantes males arts han tingut al seu abast, no han de romandre quietes i satisfetes, ans bé refinaran els seus oprobiosos procediments i amb el més descarat escarni a la dignitat política i ciutadana aprofitaran el més lleu descuit per a clavar les urpes a la

part més més feble del cos electoral, procurant amb la seva fellonia apoderar-se del més bell bocí per a saciar-se en els seus desigs desenfrenats de revenja.

Saben prou bé que aquesta és l'última carta que es juguen; saben bé prou que el poble els repudia i detesta; saben bé prou que tenen un passat que els acusa i un denigrant present; saben bé prou que el seu millor baluart afermat amb els detritus de la monarquia, la noblesa, la banca, el clericalisme i el fanatisme religiós, està en un estat tal de descomposició que la més lleu empenta ha d'enderrocar-lo, i això ha de fer que en el seu últim esforç no reparin en mitjans per indignes que aquests siguin, per a aconseguir el seu cobejat triomf, que portaria aparellat les pèrdues d'aquelles llibertats i avenços socials que en tan breu temps de règim republicà, amb tot i la seva oposició, han estat conquerides.

Per això cal fer un últim i sobrehumà esforç. Cal un va-i-tot que esmicoli per sempre més aquest fantasma de les dre-

tes vergonyants; cal repetir una i cent vegades amb braó, amb la més ferma convicció, amb tota la força dels nostres pulmons, amarat de l'essència democràtica i liberal, aquell històric "no passaran"; cal apoderar-se d'una manera inequívoca dels governs municipals, desenvolupant en ells una tasca revolucionària en el millor sentit de la paraula, aplicada al règim administratiu i polític, segurs de què amb la puresa dels nostres procediments podrem esvair per sempre més la temença d'aquelles aus de rapinya que tantes malvestats han ocasionat en els afers municipals.

Anem, doncs, a la lluita; sense egoïsmes, coratjosos del nostre deure de ciutadania, amb la fermesa que ens donen les nostres arrelades conviccions liberals, amb la vista fixa vers la prosperitat de la nostra pàtria i l'enlairament dels nostres ideals, amb el cor ple d'esperança i el cervell lliure de tenebroses preocupacions i amb tan bell bagatge no dubtem ni per un moment que la victòria és nostra i renaixerà amb més brillantor que mai el sol de la Llibertat que farà fructificar amb més vigoria la justícia social.

PERE VALL DOMENEC

Vallfogona.